

תגובה

עניין של תרבות

חברת מועצת העיר ויועצת ראש העיר
לענייני תרבות, הפרופ' זהר שביט, מגיבה
לכתבתו של יגאל חי על רון חולדאי

לנו להצביע בניגוד לעמדת הקואליציה בכמה החלטות חשובות. עם זאת, זכינו לשיתוף פעולה פורה ומוצלח עם רון חולדאי ביוזמות שעניינן קידום התרבות וההשכלה הגבוהה.

כדי לגלות מקצת ממה שעשינו אין אפילו צורך לעיין בפרוטוקולים. כמה דוגמאות כדי לסבר את האוזן: 25 אלף סטודנטים נהנים זה שלוש שנים ממבצע העירייה בקמפוס שזומנו, שמאפשר להם להסדיר את כל ענייניהם מול העירייה, משרד הפנים והביטוח הלאומי בתוך האוניברסיטה ולחסוך יום עבודה יקר; תקנת השילוט העירונית נאכפת כדי להשיב לעיר את פניה העברית; לפינות החי בפארקים העירוניים נוסף שילוט המקשר אותן לטבע ולספרות; תיאטרון הבימה החל להקרין כתוביות ללקויי שמיעה; מפעל שירה על הדרך הפך למפעל של קבע וזוכה לאהדת התושבים ולחיקויים בערים אחרות; תל אביב הצטרפה לרשימת ערי העולם שחוגגות את חגי המוזיקה ביום הארוך בשנה; קודמו התוכניות להרחבת הסינמטק; גופי תרבות שונים שעמדו בסכנת סגירה זכו בהקלות בארנונה; והרשימה עוד ארוכה.

לא ברור לי על מה בעצם מלין יגאל חי. על כך שהבטחנו לבוחר שנקדם תחומים מסוימים – ואנו עומדים בהבטחתנו? על כך שאנו עושים את עבודתנו בהתנרבות? על כך שאנו מצביעים באור פן ענייני בכל נושא ונושא? אכן, אבוי לבושה. ואולי חי מקונן בכלל – ובצדק – על כך שבוערת הביקורת העירונית לא יושב היום אדם בשיעור קומתו של חבר המועצה אריה צוקר, נציג מפ"ס, שהגינותו ודקדקנותו הפכו לאגדה. אבל את הקינה הזו מן הראוי שיפנה לכי טובת המתאימה. ■

דיחה ידועה מספרת על סטיסי טיקאי מדופלם שטבע בכריכה שעומקה הממוצע שלושים סנטימטר. עיתונאי "העיר", יגאל חי, עשה לפני כחודש טעות חמורה יותר, כשכתב בקלות רעת על פעילותי כחברת מועצת העיר וכיועצת ראש העיר לענייני תרבות.

חי התקשר אליי ערב סגירת הגיליון ואמר לי ש"הגיעו לידיו" כמה פרוטוקולים של ישיבות וערת הכספים העירונית, שמהם עולה שנוכחותי בישיבות דלה. הוא ביקש את תגובתי. הסברתי לו שאין משמעות לאסופה אקראית (ובמקרה הזה גם מגמתית) של פרוטוקולים. אם ברצונו לקבל תמונה מהימנה, עליו להטריח את עצמו למשרדי העירייה ולהעין ברשימות הנוכחות המלאות. אלה ילמדו אותו שנכחתי בשני שלישים מישיבות וערת הכספים – אחד משיעורי הנוכחות הגבוהים ביותר. מסיבות השמורת עמו, חי סירב לעשות את הבדיקה המתבקשת. חבל שכך: עיתונאים שאינם נוהגים כבוד בנתונים שהם מפרסמים אינם נוהגים כבוד גם בקוראיהם.

מהכתבה של חי עלו גם שאלות עקרוניות וחשובות על כללי המינהל התקין ועל חובתם של חברי מועצת העיר כלפי בוחריהם. לבחינתן של השאלות האלה ראוי אולי להציע אמת מידה נוספת, שלא הופיעה בכתבה: ההתאמה בין ההכרחות לבוחר לפני הבחירות לבין הפעילות אחריהן.

סיעת תמורה בראשותי הכטיחה לקדם את החינוך, את התרבות ואת ההשכלה הגבוהה בעיר. לאחר הבחירות בחרנו לא להצטרף לקואליציה, כדי שדיננו יהיו משוחררות מכבליהם של הסכמים קואליציוניים. כך התאפשר